

ШЕСТА ГЛАВА.

ОСЖЖДАНІЕ ТО НА ІОАННА ХУСА, ЗАВЕЖДАНІЕ ТО МУ НА МѢСТО ТО ЗА ДРАНІЕ НА МЪРТВЫ ТЪ ЖИВОТНЫ ПРѢДЪ КОН-СТАНЦЪ И НЕГОВО ТО ИЗГОРЯЕАНІЕ.

Въ день тѣ прѣдъ осжжданіе то на Іоанна Хуса пратилъ Императоръ тѣ Сигзмундъ четири епископи ведно съ двамина ческы благородны, отъ които единый былъ Іоаннъ отъ Хлумъ, при Хуса. Довели го при тѣхъ. Хлумъ проговорилъ на свой тѣ пріятель така: «Ако ся сѣщашъ, че си хранилъ нѣкое отъ заблужденія та, съ които ты набѣдявахъ публично на събора, то ся не бой, спорѣдъ желаніе то на събора да измѣнишь свое то мнѣніе. Но ако това не е тѣй; тогава да е далечъ отъ мене това, дѣто искамъ да ты сѣвѣтувамъ да направишь нѣщо противъ сѣвѣсть тѣ си. Не! прѣтърни тогава по-добрѣ сѣвка мѣка отъ колко то да ся отречешъ отъ познатѣ тѣ истиннѣ.» «Хусъ заплакалъ и казалъ: «Азъ призовавамъ Бога, Всемилостивый тѣ за свидѣтель, както вещь много пѣти съмъ го струвалъ че азъ отъ все сѣрдце съмъ готовъ за това, из'еднажъ мнѣніе то си да промѣнѣ, да, даже публично да ся закълѣж, че съмъ былъ заблужденъ, ако мя поучаше съборъ та изъ мѣста отъ С-то писаніе.» «Вижте, какъ стои яко главъ въ свои тѣ еретичества!» Изывкали епископи тѣ и заповѣдали на стражари тѣ да го завеждѣтъ пакъ въ затвора му. Тѣ прибѣрзали пакъ при Царя, да му извѣстятъ, че отъ Хуса не може да ся очяква никакво опроверганіе.